

עושין עובדא דאהרן מקריבין קרבנות על גבי מזבח של מעלה בהתוה"ק שהם לומדין דיני קרבנות, ואל תקרי בניך דוקא הכהנים בני אהרן, אלא בוניך ת"ח בוני ועמודי העם הישראלי, לומדי תוה"ק הם בבחי' בני אהרן הכהנים מרבים שלום, עכ"ד ודפח"ח.

★ ★

בגמ': ת"ח מרבים שלום בעולם וכו'.

בספר "פניני רבינו יחזקאל" (ח"א עמ' ט"ז) מביא מהגאון ר' יחזקאל אברמסקי זצ"ל שאמר, שאין הכוונה שת"ח הולכים מבית לבית להרבות שלום בין איש לאשתו ובין אדם לחברו, אלא שענין שלום הוא היפך קפידא וכעס, וענינים אלו שייכים כאשר האדם אינו שבע רצון, וממורמר, ואין לו סיפוק, ואז הוא מקפיד וכועס על כל דבר פעוט שנעשה שלא לרצונו, ומטיל אימה על כל סביביו, אבל הגדרת ת"ח האמיתי היא שהוא מלא אושר, וסיפור, ושביעות רצון, ונחת רוח. ועונג כל ישוער, מהדף גמרא שלמד יותר מאשר הגביר האדיר במיליארד שהרויח, וממילא אינו מקפיד

על מאומה, כי הוא מלא עונג וסיפוק מתלמודו, ולא איכפת לו משאר ענינים שאינם חשובים כלל וכוזה מרבה שלום בעולם עכ"ד.

★ ★

בספר "דעת חתם סופר" (עמ' קיב) כותב וז"ל: אחז"ל ת"ח מרבים שלום בעולם, הכוונה הנכונה בזה דהנה כל המדות נבראו מאת הבורא ית"ש, מדות הבושה והעזות, מדות הגאווה והענוה, מדות השלום והמחלוקת, וא"א לעולם בלי מדות האלו שתעקר מדה א' מכל וכל, אך ראוי להשתמש בהם במקומות הראויים, והנה המחלוקת נאה ויאה לעוסקים בתורה ופלפולה, זה יאמר לפי שכלו וזה לפי שכלו עד כי יכריח א' את חברו להעמידו על האמת כמחלוקת שמאי והלל, ועי"ז לא יהא כח לשטן לגרום מחלוקת בעולם [כי כבר יש מחלוקת בעולם ע"י מחלוקת בתורה], ועד"ז מרבים שלום בעולם שמחלוקתם גורם הסתלקות אחיזת השטן, אמנם בשעה שמתעצלים מלעסוק בתורה ופלפולה ושלום ביניהם אז השטן מתגרה להרבות מחלוקת, כי א"א לעולם בלא מדה זאת, וכיון שלא תמצא בקדושה ע"כ תמצא בטומאה. עכ"ל.

